

[Erling Dinesen.]

nestemænd i dag har. Det mener jeg vi må have klar besked om, før man endeligt kan vurdere forslaget.

Jeg vil gerne føje til, at det i øvrigt også er et forhold, som i høj grad berører de kollektive overenskomster, der er afsluttet på arbejdsmarkedet. Det spiller en meget vigtig rolle, hvad arbejdsmarkedets parter mener om disse forhold, og det gælder ikke mindst LO-organisationerne, som har meget afgørende interesser her.

Jeg vil gerne understrege, at i socialdemokratiets arbejdsprogram er det klart tilkendegivet, at socialdemokratiet vil arbejde for at sikre de forskellige lønmodtagergrupper fuld social ligestilling og samme ansættelses-tryghed. Det er heldigvis sket i en vis udstrækning, bl. a. fordi LO-medlemmerne efterhånden har opnået en række sociale goder, der tidligere alene var forbeholdt funktionærgrupper eller tjenestemandsgupper. Det gælder bl. a. i spørgsmålet om længere opsigelsesvarsler, det gælder problemet omkring sygedagpenge, hvor vi med dagpengereformen kom et godt stykke vej frem, det gælder spørgsmålet om bedre ferieregler, det gælder ATP-pensionen, og nu kommer 40 timers arbejdsugen i indeværende år.

Lønarbejderne har derimod ikke opnået fuld social ligestilling; altså selv om der er sket disse forbedringer, har man ikke hermed opnået fuld social ligestilling med andre lønmodtagergrupper. Derfor mener vi, at disse beskyttelsesregler må udbygges yderligere for at sikre stadig større tryghed i arbejdsforholdet, uanset hvilken stilling man bestrider, uanset hvilken uddannelse man har, og uanset hvilken løn man oppebærer. Jeg er klar over — og det har arbejdsministeren jo ret i — at det er ikke så ligetil en sag, bl. a. fordi vilkårene på arbejdsmarkedet er så forskellige.

Derfor er disse problemer, som for mig at se er meget afgørende problemer, heller ikke løst ved at vedtage et forslag som det, vi her behandler. Jeg ved, at man i Sverige sidste år har vedtaget en lovgivning om social tryghed for alle lønmodtagere, i alle tilfælde uden for tjenestemandsområdet, så vidt jeg har forstået. Jeg håber også, at vi når dertil, men det kræver et temmelig omfattende undersøgelsesarbejde, bl. a. fordi vi i forvejen både har en tjenestemandsløvs og en

funktionærlovgivning, som man jo ikke kender tilsvarende andre steder.

Jeg synes derfor, det burde overvejes meget grundigt at nedsætte en kommission med den opgave at finde ud af, på hvilken måde man sikrer, at alle lønmodtagere opnår en virkelig social ligestilling, og det vil vi gerne medvirke til overvejelserne af.

Ivar Hansen (V):

Om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning kan man i hvert fald sige, at det er kort i sin formulering, nok også for kort, når det i virkeligheden omhandler en meget vidtgående og også indviklet problematik på arbejdsmarkedsområdet. Men desværre synes jeg, at der savnes præcision i indholdet, for det fremgår jo ikke, i hvilken retning man ønsker de ensartede ansættelsesforhold skal tage sigte. Ønsker man — og det synes jeg ville være rart at få afklaret — at skabe samme sikkerhed i ansættelse for alle, som gælder inden for tjenestemandsgupperne, eller er det det private arbejdsmarkeds ansættelses- og opsigelsesvilkår, man ønsker indført for alle lønmodtagergrupper? Jeg synes nok, en mere principiel tydeliggørelse af hensigten med forslaget var ønskelig.

Der nævnes i bemærkningerne til forslaget begrebet ferie og sygelønsproblemer. Der vil jeg gerne sige, at vi har jo en ferielov, der giver alle lønmodtagere ret til ferie, og folketinget vedtog sidste år en sygedagpengelov, som giver ret til sygedagpenge fra første sygedag. Man kan derfor med rimelighed, synes jeg, sige, at vi er kommet ret langt, i hvert fald på disse områder.

Forslaget nævnte også forskelsbehandlingen ved værnepligt. Der vil jeg gerne sige, at her er et område, hvor man med god grund kan sige, at der er forskelsbehandling for forskellige grupper af unge, der bliver indkaldt til værnepligt, rent lønmæssigt, og det er et forhold, som vi gerne vil være med til at rette, men det er nok ikke et forhold, der kan motiveres i begrundelsen for en ensartet ansættelseslovgivning for alle lønmodtagere. Det er nok i virkeligheden et forslag, der motiveres, at det er en problematik, der skal løses ved indgreb på enkelte områder.

Det postuleres i forslaget bemærkninger, sådan kan man vist godt sige, at forskelligartede ansættelsesvilkår, som der står, ska-